

kommissionen forklarede, at paa en Foranledning, som blev givet mig af den daværende Amtmand Rytter, sagde jeg netop til ham: De kan være ganske rolig, De skal ikke staa til Ansvar for, hvad De siger her, for naar De er gaaet ud af den Dør, kan ingen af os nogen Sinde mere faa at høre, hvad vi her har sagt til hinanden. Det var den Forudsætning, under hvilken vi førte den Samtale i Ministeriet. Navnlig var det naturligvis Meningen, at den ikke skulde refereres forkert. Det har imidlertid den højtærede Justitsminister gjort.

Den Dagsorden, Landstinget vedtog, glæder den højtærede Justitsminister sig meget over. Hvis der havde staaet noget bag ved den Dagsorden, havde det ogsaa været smukt for den højtærede Justitsminister, men det var de tommeste Ord, der nogen Sinde har været udtalte. For hvis Landstinget havde ment noget med dem, maatte Landstinget have opgivet enhver Forhandling med mig, men Dagen efter og næste Dag og bestandig efter den Tid forhandlede Landstinget med mig akkurat som før; det vil sige, at Landstinget ikke havde ment et Ord med det, det havde udtalt i sin Dagsorden.

Justitsministeren (Rytter): Jeg tror ikke, jeg har brugt Udtrykket, at jeg vilde det ærede Medlem til Livs. Det var et højt Maal for mig at sætte mig, naar det ærede Medlem er omgivet af saa gode Folk, som han er, til at bistaa sig. Jeg tror derfor ikke, at jeg brugte dette Udtryk. Jeg vil ikke bruge stærke Udtryk, ellers kunde jeg ogsaa sige, at det var maaske noget, som var opstaaet hos det ærede Medlem.

Hvad i øvrigt selve Sagen angaar, foreligger der et godt Eksempel, hvad jeg før citerede. Det ærede Medlem vil komme let over det, men glemmer, at det var Regeringsorganet, oven i Købet med et Interview af en Minister, hvori Ministeren siger: Nu skal hele Forholdet blive undersøgt. Og det skal passere, at 3 Embedsmænd desavoueres. Det har sikkert Konsekvenser, det medfører Usikkerhed. De Herrer maa smile saa meget, de vil. Saaledes er Forholdet, og det er noget, man vil forstaa rundt omkring i Landet. Politiet kan ikke blive desavoueret, naar det handler rigtigt, thi da svækkes Respekten for Politiet, og det vil give Tilbageslag.

Det ærede Medlem er saa glad ved de Samtaler, der har fundet Sted. Jeg har aldrig haft den Ære at staa i noget personligt Forhold til det ærede Medlem. Jeg har kun haft med ham at gøre i Embeds Medfør.

Jeg er ført som Vidne og har oplyst alt. Det ærede Medlem er stadig ikke kommet ind paa det Spørgsmaal, om han anerkender Udtalelsen om Provsten og Patursson, at det Sagerskulde knyttes til hinanden, og om han vil bekræfte sin Udtalelse med Ed. (*Zahle:* Det kan jeg ikke komme til!). Det kan vi forsøge. Men denne Usikkerhed er der, og jeg kan ikke forstaa, at ikke ogsaa den samme Usikkerhed er her i Rigsdagen overfor det ærede Medlem. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Slengerik ikke vil slutte sig til denne min Anskuelse, og det forstaaer jeg saa godt, men naar Rigsdagen hører, at der her i flere Timer har været en Diskussion mellem den tidligere Folketingsmand for Færøerne og det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt), og at man under denne Diskussion læste et Program op, som ikke var Selvstyrepartiets, tror jeg ikke, den danske Rigsdag kan have Tiltro til det, der kommer frem herefter. Jeg tror ikke, jeg nogen Sinde har sagt det til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, og jeg ved, at jeg ikke har sagt det, medens jeg var Embedsmand; men efter at jeg havde taget min Afsked, stod jeg mere frit. Saa længe man er Embedsmand, kan man ikke forsyne dem, der kæmpede for en, med Vaaben mod sin høje foresatte.

Det lader til, at den forhenværende Statsminister er godt tilfreds med Landstingsdommen. Det er ikke selve Dommen, der kommer til at virke i det lange Løb for det ærede Medlem, men de Kendsgerninger, der ligger bag ved denne Dom, som man overhovedet ikke kan komme udenom. At man i Rigsdagen kan oplæse noget, som er forkert, skjule noget, som er af Vigtighed, og tillade, at et af Medlemmerne bliver angrebet ved, at man læser et forkert Program op, er af den Slags Ting, som nok skal hævne sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den højtærede Justitsminister gav en Fremstilling af en Diskussion i dette høje Ting, hvori han om et fraværende tidligere Medlem af dette Ting siger, at han har givet nogle forkerte Meddelelser. Den højtærede Justitsminister maa være ganske klar over, at der ikke er et eneste Medlem af dette Ting, som, fordi den højtærede Justitsminister giver denne Oplysning, derfor føler sig overbevist om, at den er rigtig. (Afbrydelse: Jo!) Naa, der er altsaa nogle, som mener, at naar Justitsministeren siger det, saa er det rigtigt. (Afbrydelse: Ikke